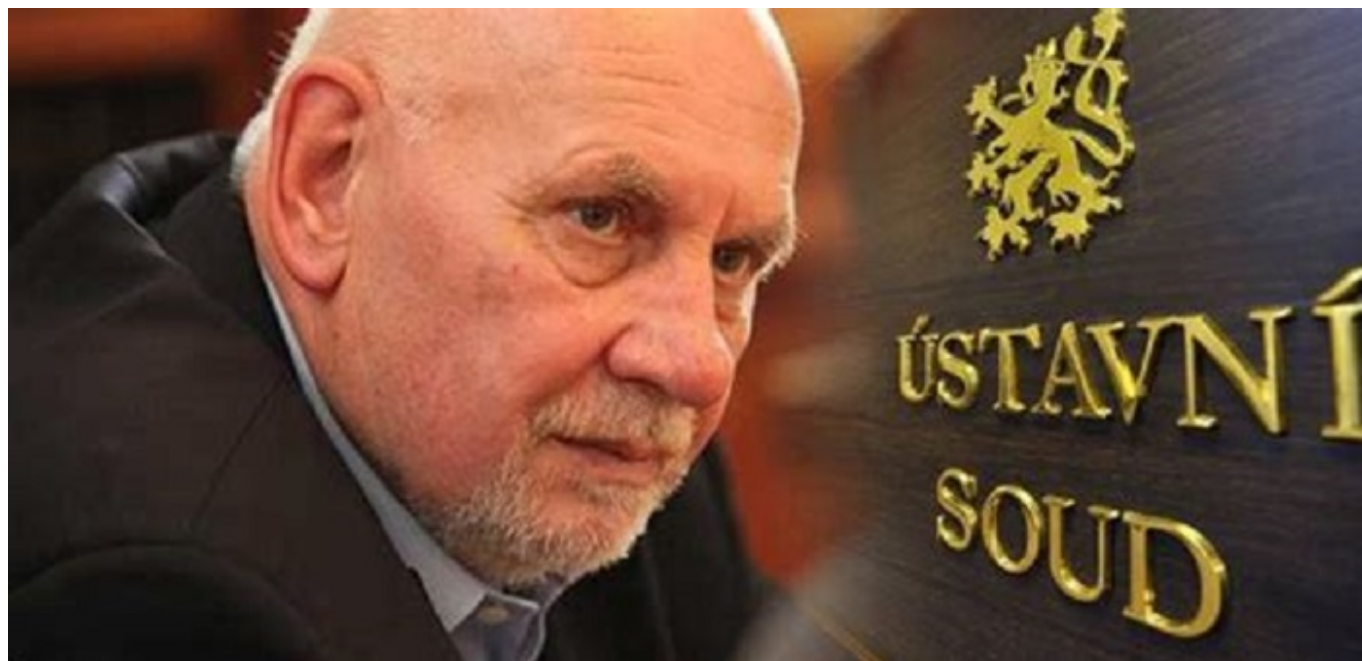

CESTA DO HLUBIN RYCHETSKÉHO DUŠE

- CZ24 News | 7. února 2021

ČESKO: Včera jsem si po delší době koupila časopis Echo. Za 59,- bych si sice mohla koupit novou bundu, kdyby fungovaly second handy, ale nefungují, tak si obléknu tu, kterou nosím už řadu let a můžu si návdavkem přečíst rozhovor s Pavlem Rychetským, t. č. předsedou Ústavního soudu. Chápu, že mne monsieur Rychetský (ano, moje děti se právě dívají na další díl Hercula Poirota, tak mi to zdvořilé oslovení přišlo na mysl, ačkoli bych ho při setkání s Rychetským nepoužila ani omylem) vážně, ale vážně nemá rád. Proto na nás taky [Ústavní soud podal stížnost k Advokátní komoře](#). Prostě chceme, aby pracovali ve prospěch lidí a to je v dnešní době extra namáhavá práce. Můžu Pavla Rychetského ujistit, že ony pocity jsou vzájemné. My jsme se například včera nad jeho rozhovorem jen nevěřicně chytali za hlavu a doufali, že to musí být nějaký podvrh.

Doporučuju vám, byste si rozhovor celý přečetli. Těch 59,- stojí za to, abyste jednou pro vždy věděli, kdo je kdo.

Falešný soucit s dětmi

1007
vou chráněnými právy občanů. Nepochybně ovšem tento stav českou společnost výrazně poznamenal. Prostě taková omezení svobody pohybu a svobody pobytu nejsou vůbec zanedbatelná. Že se jistou dobu lidé nemohli scházet, že spolu nemohli a pořád ještě nemohou třeba jít do restaurace, to se může jevit jako bagatelní. Ve skutečnosti to má aspoň podle mého soudu dost výrazný vliv na společenskou situaci v zemi. A ještě palčivěji si uvědomuji, jak se to projevuje vůči generaci školáků. A i když jednou snad pandemie pomine a my se vrátíme do normálního stavu, tady se obávám dopadů na děti zejména z měst, které jsou izolovány řadu měsíců od svých spolužáků a odkázány na kontakt prostřednictvím

Skypu a takovýchto dálkových přenosů. Snad, snad to nemá tak velký dopad na děti z vesnic. Ty jsou asi schopny si sociální kontakty v místě udržovat i mimo školu. Ale celkově se obávám, že to mladou generaci může dost poznamenat.

Jak? Že z nich vyrostou digitální dementi? To teď používám jako terminus technicus, takhle se jmenoval bestseller německého psychiatra Manfreda Spitzera.

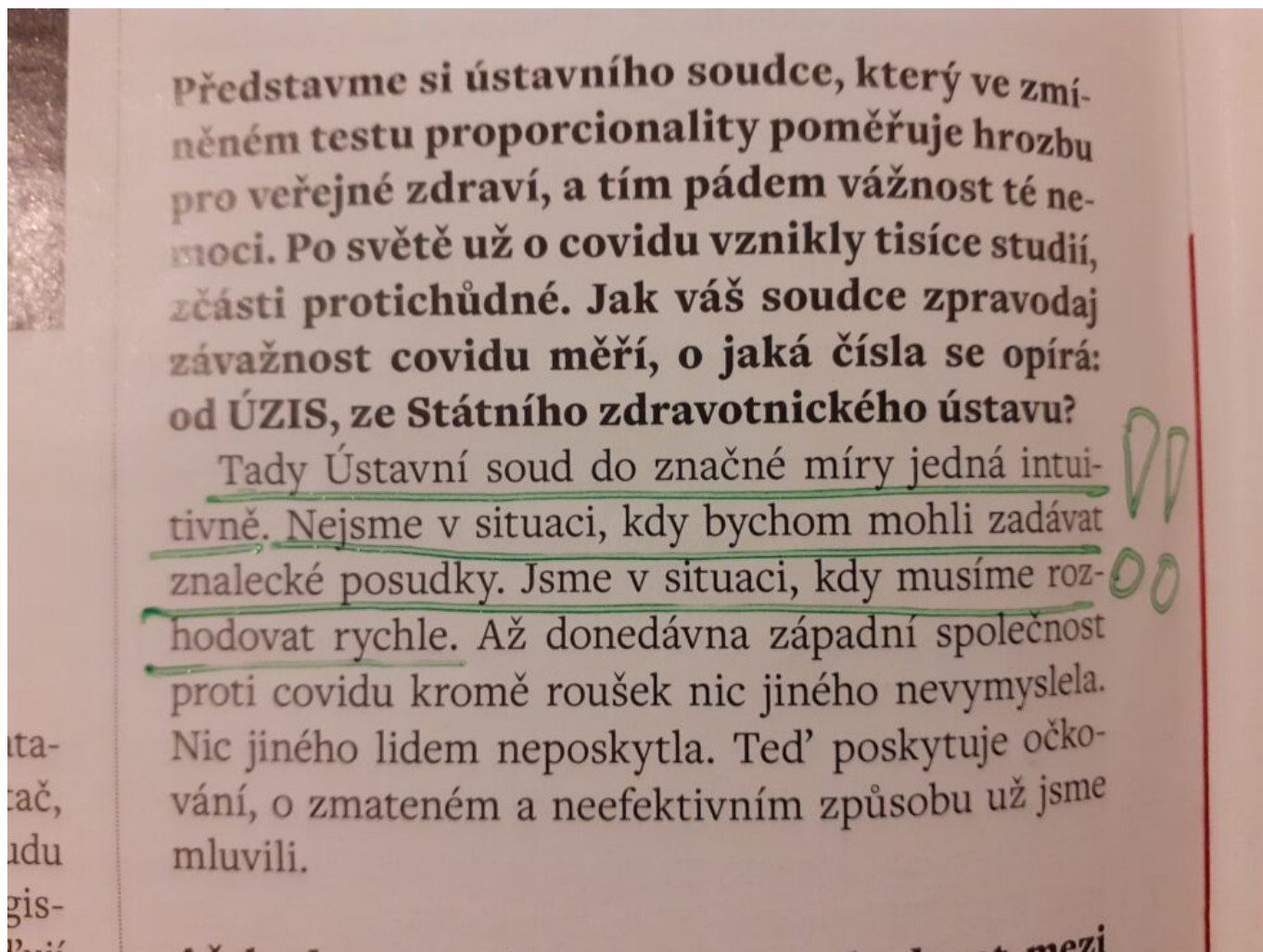
To je určitě jeden z faktorů. Ale prostě člověk je tvor společenský. Stejně jako nám dospělým chybí normální společenský kontakt, tak dětem chybí ještě víc, a tím pádem je karanténa může ještě víc poznamenat. Jak říkám, nemohu vyslovovat obecné hodnotící soudy. Ale jedno cítíme všichni: stav, který trvá už téměř rok, by trvale měl nesmírně negativní dopad na celou společnost, na samotnou organizaci lidského života.

Mno, co na to říct. Ústavní soud už má řadu měsíců [stížnost naší dcery na porušování práv dítěte](#) zaručených Úmluvou o právech dítěte. Mohl dávno rozhodnout o tom, jestli mají či nemají děti právo na život. Soudce zpravodaj Uhlíř ale stížnost nejspíš neřeší, není asi důležitá. Děti přece mají být sakra ochotné položit vše, co mají, na oltář záchrany „zranitelných“. A jednou, možná, když

„pandemie“ skončí, tak budou mít snad ještě možnost žít.

Ústavní soud rozhoduje bez podkladů a bez důkazů!

Jestliže máte naivní nebo romantickou představu o práci soudců, kteří hledají spravedlnost a váží ji na lékárnických vahách, zvláště když nám občanům jde o život a o zdraví a o budoucnost, musí vás Rychetský vyvést z omylu. Znalecké posudky? Co to je? Rozhoduje se, milí zlatí, INTUITIVNĚ! To ve volném překladu znamená – měřítkem je strach.

To, že se Ústavní soud rozhoduje ve zběsilé panice, ukazuje i další část rozhovoru. Mrtví, mrtví, mrtví, hrůza, horor, mrazáky, sanitky, první linie, mrtví zdraví padesátníci a mladší. To vše je asi v pozadí.

mluvili.

Až budete na plénu jednou rozhodovat mezi ochranou veřejného zdraví a svobodou jednotlivce, bude hrát nějakou roli věk toho či onoho soudce, skutečnost, že třeba patří do rizikové skupiny?

To myslím, že ne. Těžko hodnotit vnitřní myšlenkové procesy všech patnácti soudců, ale jedno si troufám říci: Velkým mementem, které naši mentalitu ovlivňuje, jsou čísla. Například počty mrtvých. A pokud statistiky nelžou, tak ve vztahu k počtu obyvatel tu má Česká republika velmi smutné provenství. Je jich už přes patnácti tisíc a to je opravdu příliš.

Na což vám ministr zdravotnictví Blatný správně namítne, že u dvou třetin z nich není přímá vina covidu zatím jednoznačně prokazatelná. Ty statistiky nejsou ani zdaleka definitivní.

Nechtějte po mně, abych hodnotil různé výroky pana ministra Blatného. Nepovažuji za důležité, jest-

Týdeník Echo 5 / 2021

Nepravda o přezkumu krizových opatření

Pravda není ani to, co Rychetský uvádí o možnostech Ústavního soudu při ochraně práv. Jen potvrdil, že se soud řídí jedině a vždy heslem: „**Komu chceme pomůžeme, když nechceme, nemůžeme!**“

nespravedlivý.

Může se člověk, který se cítí poškozen vládními zákazy, dovolávat pomoci u Ústavního soudu?

Víte, že iniciovat řízení před Ústavním soudem, kterým bychom posuzovali konkrétní krizové opatření vlády, není jednoduché. Že to skutečně musí být skupina poslanců nebo senátorů. Jednotlivec má k Ústavnímu soudu velmi ztížený přístup. Nemůže napadnout přímo to či ono krizové opatření, ale teprve rozhodnutí individuální, namířené vůči němu, které z toho krizového opatření vychází. Třeba uložení pokuty. A to ještě k nám ten člověk nemůže jít přímo, ale až když neuspěje ani u správních nebo obecních soudů. A to je většinou pozdě.

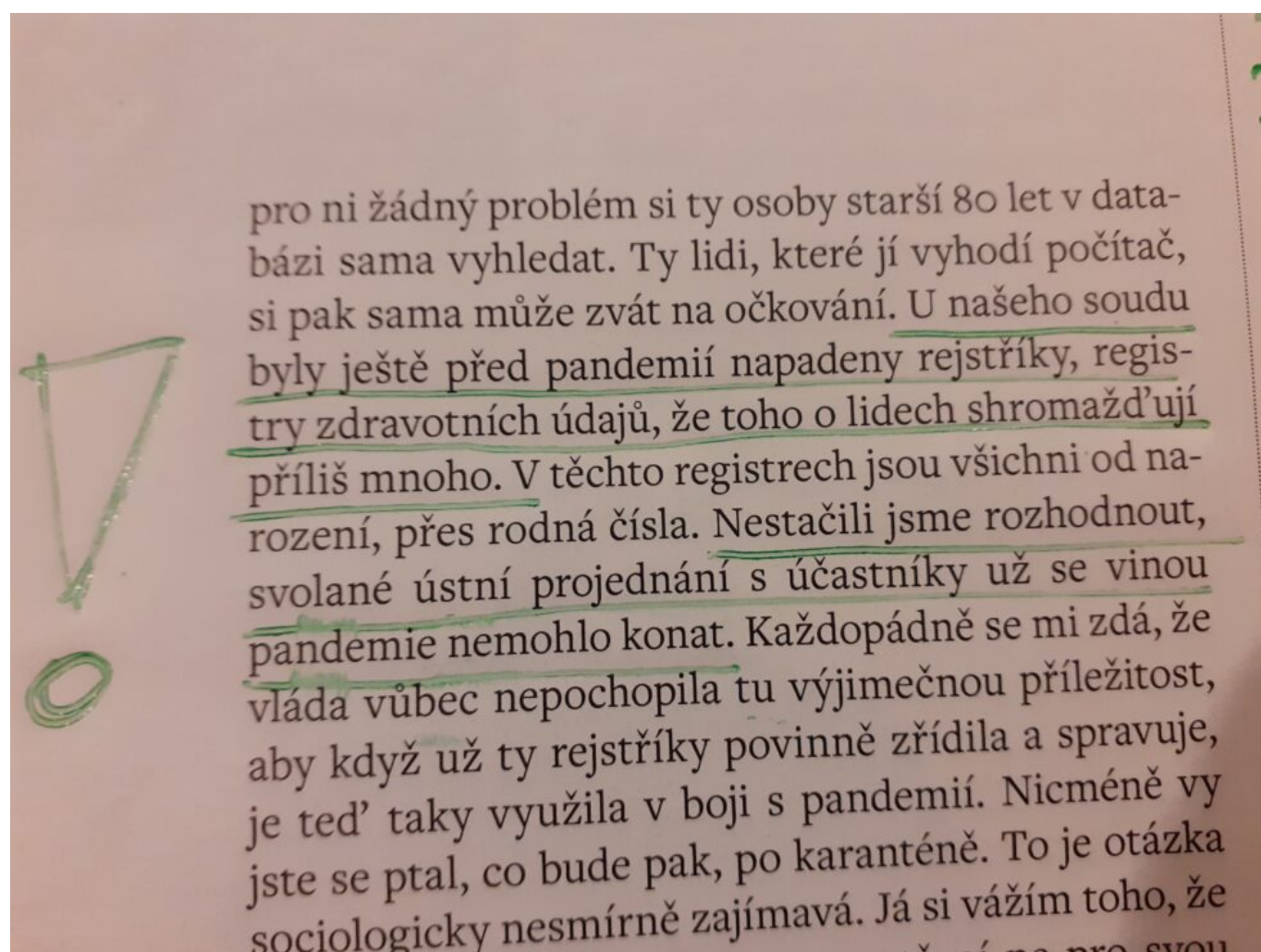
Rozhovor vyšel v době, kdy už [plénium potvrdilo, že se lidé proti krizovým opatřením BRÁNIT MOHOU](#), a to cestou tzv. zásahových žalob u správních soudů. Není tedy pravda, co Rychetský říká a divím se, že nevěděl, jak plénium rozhodne. Vždyť se ho sám účastnil.

I kdybych ale vůči němu byla snad shovívavá a myslela si (nemyslím), že třeba nechtěl vyzradit, o čem a jak plénium rozhodovalo, tak jeho vyjádření není ani pravdivé ve vztahu k předchozí rozhodovací praxi Ústavního soudu týkající se možnosti přezkumu i bez vyčerpání opravných prostředků. O tomto nálezu přitom starý pán velmi dobře věděl. [Příkladem budiž onen cukrovar, o kterém jsme už psali \(a kterým jsme argumentovali i v úspěšné stížnosti za restauraci\)](#). Připomínáme citaci z tehdejšího rozhodnutí (ve sporu Rychetský zastupoval ještě vládu).

„V nálezu vyhlášeném pod č. 243/1999 Sb., vyjádřil Ústavní soud zásadu, že eventuální námitku, že stěžovatel nevyčerpal všechny procesní prostředky, které mu zákon k ochraně jeho práva poskytuje, nemůže Ústavní soud akceptovat, jde-li o stížnost, která svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není sporu o tom, že v dané věci tomu tak je, o čemž ostatně svědčí i vyjádření účastníka řízení o závažnosti problematiky. Je tedy zřejmé, že jsou splněny podmínky § 75 odst. 2 písm. a) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu. Proto Ústavní soud pouze konstatuje, že nesdílí názor účastníka řízení o možnosti opravného prostředku ve správním řízení, resp. možnosti správní žaloby v dané věci, aniž by považoval za nutné tento svůj nesouhlas dále rozvádět a odůvodňovat, neboť je zřejmé, že o věci by byl, dle cit. ustanovení zákona o Ústavním soudu, oprávněn jednat i za situace, že by k nevyčerpání procesních prostředků skutečně došlo.“

Zdravotnické registry - co tím chtěl Rychetský vůbec říct?

Nad rámec nouzového stavu mne dosti zaujala jedna odpověď.

O stížnosti senátorů na tzv. zdravotnické registry rozhodovalo plénum Ústavního soudu v listopadu 2020. Neví to snad předseda? Nebo mluví ještě o nějaké jiné stížnosti? Tohle by opravdu, ale opravdu stálo za hlubší analýzu.

Zdroj: <https://stavbeznouze.cz/b>